

Motion till riksdagen 2005/06: MJ462

av Mikael Oscarsson (kd)

Vildsvinsstammen

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att begränsa vildsvinets ökningstakt i Sverige.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en kartläggning av problemen med vildsvinen.

Motivering

Vildsvinsstammen i Sverige växer nu närmast ohämmat snabbt. Idag finns drygt 50 000 vildsvin i Sverige. För sex år sedan var de ca 8 000. Om 10–15 år kan de, med samma ökningstakt, vara 300 000. Då kanske vi på grund av en allt för stark vilja att få in nytt skjutbart vilt i vår svenska fauna i det närmaste ödelagt möjligheterna att bedriva jordbruksproduktion i stora delar av Sverige. Riksdagens miljömål om biologisk mångfald i odlingslandskapet och ett rikt kulturlandskap är starkt hotade.

Även i Uppland finns det problem med vildsvin. I Hallstavik har t.ex. potatisodlare tvingats stängsla in sina potatisodlingar för att inte få dem förstörda. Detta sedan det år 2003 fanns bönder som fick sin potatis förstörd för 100 000-tals kronor. Problemet är att det idag inte finns någon ersättning för de skador som svinen ställer till med. I Hallstavik har också olyckorna tredubblats det senaste året på vägarna i dessa områden.

Slättervallar och potatisodlingar spolieras mycket snabbt av en flock hungriga vildsvin. Den totalskada som vildsvinen förorsakar täcks inte av några försäkringar eller statliga ersättningar då det rör sig om ett jaktbart vilt. Konsekvenserna blir att bonden själv får ta hela den ekonomiska förlusten som till sist leder till att han tvingas ge upp att odla sin mark.

Fel! Okänt namn på

Trafikolyckor och övriga skador

Den ökning av vildsvinsstammen som nu sker kommer också att öka antalet trafikolyckor. En vildsvinsgalt väger drygt 150 kg och innebär en mycket kraftig kollision som får allvarliga följder.

Det är nu hög tid att agera med kraftfulla åtgärder så att den snabbt expanderande vildsvinsstammen begränsas på svensk mark. Det är nu vi fortfarande har möjlighet att hantera detta snabbt växande problem, om ytterligare några år har vi tappat greppet och därmed förlorat kontrollen över vårt odlingslandskap.

Ända sedan 1600-talet har politiken legat fast att vi skall kämpa emot att få in vilda svinstammar i Sverige. Riksdagen fattade 1980 ett beslut om utrotning av vildsvinsstammen. Åtta år senare fattades ett nytt beslut, som innebar att vildsvinen skulle ses som en del av den svenska faunan. Detta beslut visar sig nu, med lite mer än femton års erfarenhet, vittna om ringa insikt i jordbrukets produktionsförutsättningar, kombinerat med bristande förmåga att hålla vildsvinsstammen på den nivå den hade 1988.

Staten behöver ta sitt ansvar

I debatten lyfts ofta fram att jordbrukarna kan sätta upp stängsel för att skydda sina odlingsmarker. Javisst, men ett vanligt stängsel för tamboskap kostar ca 7 kronor per löpmeter i materialkostnad, ett vildsvinsstängsel kostar som ett vargstängsel ca 35 kronor per löpmeter.

Vargstängsel betalas av staten, vildsvinsstängslet får bonden som brukare av marken stå för själv. Och vad blir det av allemansrätten om vi hägnar in våra marker med eltrådar upp till två meters höjd och heltäckande vid marken?

Det bör också påtalas att vildsvinsjakt med fälla är förbjuden utan dispens och jägarnas breddkunskap om jakt efter vildsvin med vapen än så länge är tämligen begränsad.

I Sverige är det dags att prioritera åtgärder som vårdar och utvecklar det svenska odlingslandskapet. Det är dags att med kraft begränsa den vildsvinsstam vi fått som nykomling i våra marker och hotar slå ut stora delar av svenskt jordbruk. Fler vildsvin måste skjutas, risken är annars att de som lever på jordbruk drabbas. Regeringen bör ta initiativ till en kartläggning av problemen med vildsvinen.

Stockholm den 22 september 2005

Mikael Oscarsson (kd)